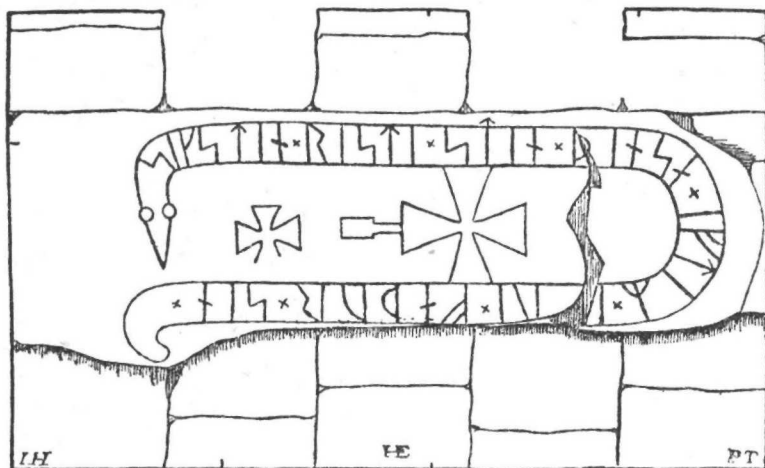

granit, längden 1,70 m, bredden vid första skiljetecknet 69 cm och över stora korsets centrum 60 cm. Slingans bredd är 11—14 cm.

Inskriften börjar med ett svagt korsformigt skiljetecken. I namnet **sikstin** är **t** mycket otydligt, blott kännestrecken synas svagt; även i **risti** är **t** högst oklart; av staven och vänstra kännestreckets ses antydningar, av högra kännestreckets blott spetsen. Att det icke har stått **rispi**, såsom på Ög. 15 Svensksund, har aman. B. Schnittger på min begäran genom förnyad undersökning i aug. 1909 godhetsfullt förvissat mig om. I **stin** kan ej vänstra kännestreckets till **t** med säkerhet påvisas; det högra är matt; av **n** finnes blott nedre staven jämte kännestreckets; vid **i** finnas upptill ett par naturliga fåror, lika kännestreck till **t**.

Skiljetecknet efter **stin** är bortslaget, av **pinsa** finnes blott staven av **p**, **iftir** med följande kors är alldeles borta, av namnet därefter finnes blott slutet **ui**, i vars **u** känne-

B. 837.

streckets utgår 3,5 cm t. h. om stavens topp. Ihrfors läser **ut** i slutet av namnet, vilket kan förmodas vara riktigt, då den avlidnes namn Ög. 15 Svensksund slutar på **-ut** och dessa närliggande runstenar kunna antagas resta över samma person. Aman. B. Schnittger fann vid förnyad undersökning i aug. 1909 omöjligt att avgöra, om det stode **ut** eller **ui**. I B. 837 är namnet **i-ui** med rum för en runa mellan **i** och **u**. Det namn, som

åsyftas, kan då hava varit *Anund*, vilket förutsätter att 27 **i** är felläst för **a** och 29 **i** för **t**.

Inskriften är alltså följande:

* **sikstin** * **risti** * **stin** [* **p**] (**insa** * **iftir** * **i**) - **ui** * **fapur** * **sin** *

5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Sixten reste denna sten efter sin fader **i-ui** (*Anund?*).

14. Konungsunds kyrka, Björkekind's hd.

Pl. IV. Fig. 2.

Litteratur: B. 838; L. 1104; W. 28; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötl.* 2, s. 568; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 96, *Reseber.* 1862, s. 37; Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 37, teckn.; C. F. Norden-skjöld, *Reseber.* 1871, s. 126, teckn.

I B. 838, av Peringskiöld och Broocman, angives runstenen vara på kyrkogården, P. A. Säve fann den på dess nuvarande plats i kyrkans stenfot på södra yttersidan väster om föreg.

